

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22148/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Зоран Атељевић, адвокат из ... против туженог „ALO MEDIA SYSTEM“ доо из Београда, ББ из ... и ВВ из ..., које заступа Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 303/24 од 01.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 22.11.2024. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 303/24 од 01.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 303/24 од 01.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 61/19 од 21.02.2024. године, првим ставом изреке, обавезани су тужено правно лице и тужени ББ да тужилци на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.02.2024. године до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужени ВВ да увод и изреку пресуде објави без коментара и без одлагања о свом трошку, најкасније у другом наредном броју медија Ало! од дана када пресуда постане правноснажна, уз поштовање правила прописаних Законом о заштити података о личности. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за обавезивање туженог правног лица и туженог ББ да на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, преко износа досуђеног првим ставом изреке, исплате још 410.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.02.2024. године до исплате и да се обавезе тужени ВВ на објављивање пресуде у осталом делу. Четвртим ставом изреке обавезани су тужени да тужилци накнаде парничне трошкове у износу од 124.000,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду ГжЗ 303/24 од 01.08.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђено решење о трошковима

поступка садржано у четвртном ставу изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 61/19 од 21.02.2024. године.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП.

На основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је оценио да ревизија тужених није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене одлуке произлази да је о трошковима парничног поступка које је тужиља, чији је захтев делимично усвојен, имала поводом вођења ове парнице, одлучено применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важеће у време доношења првостепене одлуке, као и Таксене тарифе и Закона о судским таксама, која одлука не одступа од праксе Врховног суда, па нема потребе за уједначавањем судске праксе нити за разматрањем правних питања од општег интереса или новог тумачења права.

Сагласно изложеном, примном члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 413. ЗПП, па је утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 18.02.2019. године. Вредност предмета спора је 450.000,00 динара.

Ревизијом тужених побија се решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија тужених недозвољена.

Из изложених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић